

Sygn. akt V CZ 116/10

POSTANOWIENIE

Dnia 23 marca 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jan Górowski

SSN Hubert Wrzeszcz

w sprawie z powództwa Jacka R.

przeciwko B. Polska Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w B.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 23 marca 2011 r.,

zażalenia strony pozwanej na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 20 października 2010 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

W apelacji strony pozwanej został zamieszczony wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych. Sąd Okręgowy oddalił ten wniosek, ale – w następstwie zażalenie – Sąd Apelacyjny zwolnił pozwaną od opłaty apelacyjnej w części przewyższającej kwotę 2 000 zł, a w pozostałym zakresie zażalenie oddalił. Odpis postanowienia Sądu Apelacyjnego z 21 lipca 2010 r. doręczono pełnomocnikowi pozwanej w dniu 27 lipca 2010 r., natomiast opłata apelacyjna (2 000 zł) uiszczona została w dniu 4 sierpnia 2010 r.

Postanowieniem z dnia 20 października 2010 r. Sąd Apelacyjny odrzucił apelację wobec nieopłacenia jej w terminie (art. 373 k.p.c.).

W zażaleniu strona pozwana wniosła o uchylenie tego postanowienia, powołując się na naruszenie art. 373 k.p.c. oraz art. 101 i 112 ust. 3 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W zażaleniu został wyeksponowany pogląd, iż wezwanie do uiszczenia należnej opłaty od pisma procesowego nie może być zastąpione doręczeniem stronie samego odpisu postanowienia o częściowym zwolnieniu od kosztów sądowych. Pogląd ten istotnie dominował w judykaturze i piśmiennictwie, ale stracił aktualność w następstwie zmian legislacyjnych wprowadzonych ustawą nowelizującą z dnia 17 grudnia 2009 r. (Dz. U. z 2010 r. Nr 7, poz. 45), która weszła w życie z dniem 19 kwietnia 2010 r. i miała zastosowanie w rozpoznanej sprawie. Sąd Apelacyjny trafnie powołał się zatem na przepis art. 112 ust. 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 398 ze zm.; dalej: u.k.s.c.), z którego wynika, że tygodniowy termin do opłacenia pisma procesowego biegnie – w wypadku złożenia przez stronę wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych – od daty doręczenia postanowienia odmownego wydanego na posiedzeniu niejawnym, a w razie zażalenia – od doręczenia postanowienia sądu odwoławczego wydanego na posiedzeniu niejawnym, oddalającego zażalenie. Obowiązująca od 19 kwietnia 2010 r. regulacja

jest funkcjonalna, ponieważ usprawnia postępowanie sądowe, a jednocześnie nie utrudnia stronom realizacji ich uprawnień procesowych, ponieważ art. 112 ust. 3 u.k.s.c. obowiązuje tylko przy profesjonalnym zastępstwie prawnym. Prawomocne oddalenie wniosku od kosztów sądowych (w całości lub w części) stanowi kompetentną informację dla profesjonalnego pełnomocnika, jaką opłatę sądową obowiązany jest uiścić w terminie 7 dni od daty doręczenia postanowienia. Sugestie o nieobowiązaniu art. 112 ust. 3 u.k.s.c. przy częściowym zwolnieniu od kosztów jest sprzeczna celem tego przepisu i w istocie wyraża nieufność do kompetencji profesjonalistów, nie może być zatem uwzględniona.

Jest bezsporne, że termin do uiszczenia opłaty apelacyjnej, liczony od daty doręczenia pełnomocnikowi pozwanej odpisu postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 21 lipca 2010 r., upłynął w dniu 3 sierpnia 2010 r., natomiast opłatę uiszczono w dniu 4 sierpnia 2010 r. Sąd Apelacyjny zobowiązany był zatem do odrzucenia apelacji na podstawie art. 373 k.p.c.

Należało w konsekwencji zażalenie oddalić (art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).